

2.list Korintským

¹ Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, a bratr Timoteus církvi Boží, která je v Korintu, se všemi svatými, kteří jsou v celé Acháji:

² Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a [od] Pána Ježíše Krista.

³ Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškerého potěšení,

⁴ který nás potěšuje v každém našem soužení, abychom mohli potěšovat ty, kteří [jsou] v jakémkoli soužení, tím potěšením, kterým jsme sami potěšeni od Boha.

⁵ Jak se totiž při nás rozhojňují Kristova utrpení, tak se skrze Krista rozhojňuje také naše potěšení.

⁶ Ať už tedy jsme souženi [- je to] pro vaše potěšení a spasení, které se projevuje ve snášení stejných utrpení, která trpíme i my; nebo jsme potěšováni - [je to] pro vaše potěšení a spasení.

⁷ A naše naděje o vás [je] pevná, neboť víme, že jak jste účastníky utrpení, tak i potěšení.

⁸ Bratři, nechceme, abyste nevěděli o našem soužení, které na nás přišlo v Asii - že jsme byli nadmíru přetíženi, nad [naše] síly, takže jsme ztratili i naděje na život.

⁹ Měli jsme sami v sobě dokonce rozsudek smrti, abychom nespolehali sami na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé,

¹⁰ který nás z takové smrti vysvobodil a vysvobozuje, v něhož doufáme, že [nás] i nadále

bude vysvobozovat,

¹¹ když nám i vy budete společně pomáhat modlitbou za nás, aby za nás mnoho lidí mohlo děkovat pro dar, který nám [byl dán] kvůli mnohým.

¹² Neboť naše chloubka je tato: svědectví našeho svědomí, že jsme si na světě - a obzvláště u vás - počínali v prostotě a upřímnosti Boží, ne v tělesné moudrosti, ale v Boží milosti.

¹³ Nepíšeme vám přece [nic] jiného, než co čtete a [čemu] také rozumíte. Doufám pak, že budete rozumět až do konce,

¹⁴ jako jste zčásti porozuměli i nám, že jsme vaše chloubka, tak jako i vy naše, v den Pána Ježíše.

¹⁵ V této důvěře jsem k vám dříve zamýšlel přijít, abyste měli druhou milost,

¹⁶ a přes vás jít do Makedonie a z Makedonie zase přijít k vám, a od vás být vypraven do Judska.

¹⁷ Když jsem tedy takto uvažoval, jednal jsem snad lehkomyšlně? Anebo [snad] to, co zamýšlím, zamýšlím podle těla, aby při mně bylo “ano, ano” i “ne, ne”?

¹⁸ Věrný Bůh [ví], že naše řeč k vám nebyla “ano a ne”.

¹⁹ Vždyť Boží Syn Ježíš Kristus, kterého jsme mezi vámi kázali - já, Silvanus a Timoteus - nebyl “ano a ne”, ale bylo v něm “ano”.

²⁰ Neboť všechna Boží zaslíbení [jsou] v něm “ano” a skrze něj “amen”, k slávě Bohu skrze nás.

²¹ Ten, kdo nás s vámi utvrzuje v Kristu a pomazal nás, [je] Bůh,

²² který nás také označil a dal do našich srdcí záruku Ducha.

²³ Já pak volám Boha za svědka na svou duši, že jsem ještě nepřišel do Korintu proto, že vás šetřím.

²⁴ Ne že panujeme nad vaší vírou, ale jsme pomocníky vaší radosti; vždyť vírou stojíte.

2

¹ Rozhodl jsem se však pro toto: že k vám znovu nepřijdu se zármutkem.

² Vždyť jestliže vás já zarmoutím, kdo by mě pak [mohl] rozveselit? Jedině ten, kdo je mnou zarmoucen.

³ A toto vám píši, abych až přijdu, neměl zármutek kvůli těm, z nichž bych se měl radovat; jsem o vás všech přesvědčen, že má radost je [radostí] vás všech.

⁴ Píši vám totiž z velikého soužení a úzkosti srdce, s mnoha slzami, ne abyste byli zarmouceni, ale abyste poznali lásku, kterou k vám oplývám.

⁵ Jestliže však někdo zarmoutil, nezarmoutil mne, ale zčásti (abych nepřeháněl) vás všechny.

⁶ Takovému stačí trest, jehož [se mu dostalo] od mnohých,

⁷ takže [mu již] raději naopak odpusťte a potěšte [ho], aby snad nebyl pohlcen přílišným zármutkem.

⁸ Proto vás prosím, potvrďte mu [svou] lásku.

⁹ Psal jsem vám totiž také proto, abych poznal vaši spolehlivost, zda jste ve všem poslušni.

¹⁰ Komu pak [vy] něco odpouštíte, [odpouštím] i já. Vždyť i já, jestliže jsem komu co odpustil, odpustil jsem kvůli vám před Kristovou tváří,

¹¹ abychom nebyli oklamáni Satanem. Jeho úmysly nám přece nejsou neznámé.

¹² Když jsem pak kvůli Kristovu evangeliu přišel do Troady, ačkoli mi v Pánu byly otevřeny dveře,

¹³ neměl jsem ve svém duchu úlevu, protože jsem nenalezl svého bratra Tita, a tak jsem se s nimi rozloučil a vydal se do Makedonie.

¹⁴ Avšak díky Bohu, který nám vždycky dává vítězství v Kristu a na každém místě skrze nás zjevuje vůni svého poznání.

¹⁵ Jsme totiž Bohu Kristovou líbeznou vůní mezi těmi, kteří jsou zachraňováni, i mezi těmi, kteří hynou:

¹⁶ některým jsme ovšem smrtelnou vůní k smrti, jiným pak vůní života k životu. Kdo je však k tomu způsobilý?

¹⁷ Nejsme totiž jako mnozí, kteří kupčí s Božím slovem, ale jakožto z upřímnosti, jakožto z Boha, mluvíme před Boží tváří o Kristu.

3

¹ Začínáme zase doporučovat sami sebe? Cožpak potřebujeme, jako někteří, doporučující listy k vám nebo od vás?

² Vy jste náš list zapsaný v našich srdcích, [list,] který znají a čtou všichni lidé.

³ Je [přece] zjevné, že jste list Kristův zhotovený naší službou, napsaný ne inkoustem, ale Duchem živého Boha, ne na kamenných deskách, ale na masitých deskách srdce.

⁴ A takovouto důvěru máme skrze Krista k Bohu:

⁵ Ne že jsme sami o sobě způsobilí, abychom si něco mysleli sami o sobě, ale naše způsobilost [je] z Boha,

⁶ který nás také učinil způsobilými služebníky nové smlouvy, ne litery, ale Ducha; neboť litera zabíjí, ale Duch obživuje.

⁷ Jestliže pak služba smrti, literami vyrytá do kamenů, byla slavná, takže synové Izraele nemohli pohledět do Mojžíšovy tváře kvůli slávě jeho obličje, která byla pomíjející,

⁸ jak by tím spíše neměla být slavná služba Ducha?

⁹ Jestliže totiž služba odsouzení [měla] slávu, služba spravedlnosti se ve slávě rozhojňuje mnohem více!

¹⁰ Vždyť vzhledem k té nesmírné slávě ani to, co bylo oslaveno, v tomto ohledu oslaveno není.

¹¹ Jestliže totiž to pomíjející [přišlo] skrze slávu, mnohem spíše [je] ve slávě to, co zůstává.

¹² Jelikož tedy máme takovouto naději, mluvíme tak otevřeně,

¹³ a ne jako Mojžíš, [který] kladl na svou tvář roušku, aby synové Izraele nehleděli k cíli toho, co mělo pominout.

¹⁴ Jejich mysli se však zatvrdily. Až do dnešního dne totiž zůstává při čtení Staré smlouvy tatáž rouška neodkrytá, neboť se odnímá [jen] v Kristu.

¹⁵ Když tedy bývá čten Mojžíš, na jejich srdci leží až do dnešního dne rouška.

¹⁶ Jakmile se však [člověk] obrátí k Pánu, je ta rouška odstraněna.

¹⁷ Ten Pán je Duch, a kde [je] Pánův Duch, tam [je] svoboda.

¹⁸ My všichni se pak s odkrytou tváří zhlížíme v Pánově slávě jako v zrcadle a jsme proměňováni v tentýž obraz, od slávy k slávě, jako od Pánova

Ducha.

4

¹ Poněvadž tedy máme tuto službu podle milosrdenství, které jsme přijali, nepolevujeme.

² Zřekli jsme se skrytých hanebností, nechodíme v chytráctví, ani nezacházíme s Božím slovem podvodně, ale zjevováním pravdy se v Božích očích osvědčujeme před každým lidským svědomím.

³ Jestliže je pak naše evangelium zakryté, je zakryté těm, kteří hynou,

⁴ nevěřícím, jimž bůh tohoto světa oslepil mysl, aby jim nezazářilo světlo evangelia o slávě Krista, který je obrazem Božím.

⁵ Neboť nekážeme sami sebe, ale Ježíše Krista [jako] Pána, a sebe [jako] vaše služebníky pro Ježíše.

⁶ Vždyť ten Bůh, který řekl, aby ze tmy zazářilo světlo, ten zazářil v našich srdcích, aby osvětlil poznání Boží slávy ve tváři Ježíše Krista.

⁷ Tento poklad však máme v hliněných nádobách, aby nesmírnost té moci byla Boží a ne z nás:

⁸ ze všech stran býváme souženi, ale ne [zcela] sevřeni; býváme bezradní, ale ne zoufalí;

⁹ býváme pronásledováni, ale ne opuštěni; sráženi, ale ne zničeni.

¹⁰ Stále nosíme na [svém] těle umírání Pána Ježíše, aby byl na našem těle zjeven také Ježíšův život.

¹¹ My, kteří jsme živí, jsme totiž pro Ježíše stále vydáváni na smrt, aby byl také Ježíšův život zjeven na našem smrtelném těle.

¹² A tak tedy v nás působí smrt, ale ve vás život.

13 Jelikož však máme stejného ducha víry, podle toho, jak je napsáno: “Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil,” i my věříme, a proto mluvíme,

14 neboť víme, že Ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí skrze Ježíše i nás a postaví [nás] s vámi.

15 To všechno [se] totiž [děje] pro vás, aby se milost rozmnožená skrze díkůčinění mnohých ještě více rozhojnila k Boží slávě.

16 Proto nepolevujeme, ale ačkoli ten náš vnější člověk podléhá zkáze, ten vnitřní se den ode dne obnovuje.

17 Vždyť naše nynější lehké soužení nám působí nesmírně veliké břemeno věčné slávy,

18 když se nedíváme na to, co je vidět, ale na to, co vidět není; neboť to, co je vidět, [je] dočasné, ale to, co není vidět, [je] věčné.

5

1 Víme přece, že kdyby byl náš pozemský dům tohoto přebývání zbořen, máme od Boha věčné stavení v nebesích, dům neudělaný rukama.

2 Vždyť také v tomto vzdycháme, neboť toužíme být oblečeni svým příbytkem z nebe,

3 jestliže ovšem budeme shledáni oblečenými, ne nahými.

4 [My,] kdo jsme v tomto stanu, totiž vzdycháme tíhou, protože nechceme být svlečení, ale oblečení, aby to, co je smrtelné, bylo pohlceno životem.

5 A ten, kdo nás právě k tomuto uzpůsobil, [je] Bůh, který nám také dal záruku Ducha.

6 Proto máme stále smělou důvěru a víme, že dokud jsme doma v tomto těle, jsme vzdáleni od

Pána.

⁷ Chodíme totiž vírou, ne viděním.

⁸ Máme tedy smělou důvěru a líbí se nám raději být vzdálenými od tohoto těla a být doma u Pána.

⁹ Proto také, ať už zůstáváme doma nebo se vzdalujeme, usilujeme [o to], abychom mu byli příjemní.

¹⁰ My všichni se přece musíme ukázat před Kristovou soudnou stolicí, aby každý dostal [odplatu] za to, co [dělal] v těle, podle toho, co vykonal, ať už [to bylo] dobré nebo zlé.

¹¹ Jelikož tedy známe Pánovu hrůzu, přivádíme lidi k víře. Bohu jsme zjevní a mám naději, že jsme zjevní i vašemu svědomí.

¹² Nedoporučujeme vám přece znovu sami sebe, ale dáváme vám příležitost, abyste se námi chlubil, abyste měli [něco] oproti těm, kteří se chlubí zevnějškem a ne srdcem.

¹³ Jsme-li totiž bez sebe - [je to] pro Boha; jsme-li rozvážní - [je to] pro vás.

¹⁴ Vždyť Kristova láska nás zavazuje. Máme zato, že jestliže jeden zemřel za všechny, pak zemřeli všichni;

¹⁵ a [on] zemřel za všechny, aby ti, kdo žijí, již nežili sami pro sebe, ale pro toho, který za ně zemřel a vstal [z mrtvých].

¹⁶ My tedy [již] od nynějška nikoho neznáme podle těla. A jestliže jsme i Krista znali podle těla, nyní ho však již [takto] neznáme.

¹⁷ Proto, jestliže [je] někdo v Kristu, [je] nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, vše je nové!

¹⁸ To všechno [je] pak z Boha, který nás se sebou smířil skrze Ježíše Krista a dal nám službu toho

smíření,

¹⁹ totiž že Bůh byl v Kristu, když smiřoval svět se sebou, nepočítaje lidem jejich hříchy. A slovo o tom smíření svěřil nám.

²⁰ Proto tedy jako Kristovi velvyslanci prosíme na místě Kristově, jako by skrze nás žádal Bůh: Smiřte se s Bohem.

²¹ Vždyť toho, který nepoznal hřích, učinil hříchem za nás, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

6

¹ [Jako] spolupracovníci [vás] však také napomínáme, abyste nepřijímali Boží milost nadarmo.

² Vždyť [on] říká: “V čas milosti jsem tě vyslyšel a ve dni spasení jsem ti přispěl na pomoc.” Hle, nyní [je] čas milosti, hle, nyní [je] den spasení!

³ V ničem nedáváme žádnou příležitost k pohoršení, aby [naší] službě nebylo co vytknout,

⁴ ale ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: v mnohé vytrvalosti, v souženích, v nedostatcích, v úzkostech,

⁵ v ranách, ve vězeních, v nepokojích, v pracech, v bděních, v postech,

⁶ v čistotě, v poznání, v trpělivosti, v laskavosti, v Duchu Svatém, v nepředstírané lásce,

⁷ ve slově pravdy, v Boží moci; skrze výzbroj spravedlností napravo i nalevo,

⁸ skrze slávu i pohanu, skrze zlou i dobrou pověst; jako bludaři, a [přitom] pravdomluvní,

⁹ jako neznámí, a [přítom] dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, a [přítom] nevydávání na smrt,

¹⁰ jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak obohacující mnohé, jako nic nemající, a [přítom] všechno vlastnící.

¹¹ Naše ústa jsou otevřena k vám, Korintští, naše srdce je rozšířeno.

¹² Nejste omezeni námi, ale jste omezeni svými vlastními city.

¹³ Na oplátku za to (mluvím jako k dětem) se tedy rozšiřte i vy.

¹⁴ Netáhněte jho s nevěřícími. Vždyť jaký [je] spolek spravedlnosti s nepravostí a jaké společenství světla s temnotou?

¹⁵ Jaká [je] shoda Krista s Beliálem a jaký díl [má] věřící s nevěřícím?

¹⁶ Jaké [je] spolčení Božího chrámu s modlami? Vy jste přece chrám živého Boha, jak Bůh řekl: “Budu v nich přebývat a procházet se mezi [nimi]. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.”

¹⁷ Proto: “Vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Pán, nedotýkejte se nečistého; a já vás přijmu.”

¹⁸ “A budu vaším Otcem a vy mi budete syny a dcerami, praví Pán Všemohoucí.”

7

¹ Když tedy máme tato zaslíbení, milovaní, očistěme se od každé poskvrny těla i ducha a v Boží bázni konejme posvěcení.

² Přijměte nás. Nikomu jsme neublížili, nikomu neuškodili, nikoho jsme neoklamali.

³ Neříkám [to] k [vašemu] odsouzení; vždyť jsem již řekl, že jste v našich srdcích, abychom byli spolu v životě i ve smrti.

⁴ Veliká [je] má otevřenost k vám, velice se vámi chlubím; jsem naplněn potěšením, přetékám radostí při všem našem soužení.

⁵ Když jsme totiž přišli do Makedonie, nemělo naše tělo žádnou úlevu, ale byli jsme sužováni ze všech stran: zvenčí boje, zevnitř strachy.

⁶ Ale Bůh, ten, který těší ponížené, nás potěšil příchodem Tita,

⁷ a nejen jeho příchodem, ale také tím potěšením, které měl [on] z vás, když nám vyprávěl o vaší touze, o vašem úpění a o vaší horlivé [lásce] ke mně, takže jsem se zaradoval [ještě] více.

⁸ Pokud jsem vás totiž zarmoutil dopisem, nelituji [toho] (i když jsem litoval). Vidím totiž, že vás ten dopis zarmoutil, třebaže [jen] na čas.

⁹ Nyní se raduji, ne protože jste byli zarmoucení, ale protože jste se zarmoutili k pokání. Zarmoutili jste se totiž podle Boha, takže jste kvůli nám v ničem nepřišli ke škodě.

¹⁰ Zármutek, který je podle Boha, přece působí pokání [vedoucí] ke spasení, jehož nelze litovat. Zármutek světa však působí smrt.

¹¹ Pohledte přece, jakou ve vás právě to, že jste se zarmoutili podle Boha, způsobilo snahu, ale [i] omluvu, rozhořčení, bázeň, touhu, horlivost a zjednání práva. V každém ohledu jste dokázali, že jste v té věci nevinní.

¹² Proto ačkoli jsem vám napsal, nebylo [to] kvůli tomu, kdo spáchal křivdu, ani kvůli tomu, kdo ji

utrpěl, ale aby se vám ukázala naše péče o vás před Bohem.

¹³ Proto jsme potěšeni z vašeho potěšení. Ale ještě mnohem více jsme se zaradovali z radosti Titovy, že jeho duch byl vámi všemi občerstven

¹⁴ a že pokud jsem se mu vámi chlubil, nejsem zahanben, ale jako jsme vám všechno říkali podle pravdy, tak také naše chloubka před Titem byla shledána pravdivou.

¹⁵ A jeho náklonnost k vám je [ještě] mnohem větší, když vzpomíná na poslušnost vás všech, jak jste ho přijali s bázní a rozechvěním.

¹⁶ Proto se raduji, že k vám mohu mít ve všem smělou důvěru.

8

¹ Bratři, oznamujeme vám Boží milost danou sborům v Makedonii,

² že se ve veliké zkoušce soužením jejich veliká radost a jejich hluboká chudoba rozhojnila do bohatství jejich štědrosti.

³ Vydávám jim totiž svědectví, [že dávali] sami od sebe podle [své] možnosti, [ba] i nad možnost.

⁴ S mnoha prosbami nás žádali, abychom přijali tu milost a účast na službě svatým,

⁵ a [to] ne tak, jak jsme se nadáli, ale [oni] nejprve dali sami sebe Pánu a skrze Boží vůli [i] nám.

⁶ Vyzvali jsme tedy Tita, aby tak, jak dříve začal, [nyní] také dovršil u vás i tuto milost.

⁷ Ale jako se rozhojňujete ve všech věcech - [ve] víře, [ve] slově, [v] poznání, [ve] vší pílí i ve své lásce k nám, tak buďte hojní také v této milosti.

⁸ Neříkám [to] jako příkaz, ale zkouším upřímnost vaší lásky pilností jiných.

⁹ Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista, že se kvůli vám stal chudým, ačkoli byl bohatý, abyste vy jeho chudobou mohli zbohatnout.

¹⁰ A v tomto [vám] dávám radu, neboť je to užitečné pro vás, kteří jste [to] již před rokem začali nejen dělat, ale i chtít.

¹¹ Nyní tedy vykonejte i ten skutek, aby tak, jak [bylo] pohotové chtění, [bylo] také vykonání [sbírky] z toho, co máte.

¹² Je-li totiž pohotová ochota, [je] vítaná podle toho, co člověk má, ne podle toho, co nemá.

¹³ Nechci přece, aby jiní měli úlevu a vy soužení, ale [aby byla] rovnost.

¹⁴ V tomto nynějším čase váš přebytek [pomůže] jejich nedostatku, aby také jejich přebytek mohl pomoci vašemu nedostatku, aby byla rovnost,

¹⁵ jak je napsáno: “Kdo [nasbíral] hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek.”

¹⁶ Díky Bohu, že dal do Titova srdce tutéž péči o vás,

¹⁷ takže tu výzvu přijal. Byl však [ještě] pilnější: šel k vám sám od sebe.

¹⁸ Poslali jsme tedy s ním toho bratra, který má v evangeliu chválu po všech církvích,

¹⁹ a nejen [to], ale byl církvemi vybrán za našeho společníka v putování s touto milostí, kterou sloužíme ke slávě samotného Pána a k [ukázání] vaší ochoty.

²⁰ Varujeme se toho, aby nám někdo nevytýkal tu hojnost, kterou zprostředkujeme.

²¹ Opatrujeme totiž dobré nejen před tváří Pána, ale i před lidmi.

²² Poslali jsme tedy s nimi našeho bratra, o kterém jsme se mnohokrát v mnoha věcech přesvědčili, že je pilný. Nyní je však [ještě] mnohem pilnější [díky] veliké důvěře k vám.

²³ Pokud [jde] o Tita - [je to] můj společník a pomocník v práci pro vás; pokud [jde] o naše bratry - [jsou] vyslanci církvi a sláva Kristova.

²⁴ Proto jim i před [všemi] církvemi ukažte důkaz své lásky a naší chlouby vámi.

9

¹ Je zbytečné, abych vám psal o této službě svatým.

² Zním přece vaši ochotu, [pro] kterou se vámi chlubím Makedoncům, že Achája je připravena od minulého roku. A ta vaše horlivost podnítila mnohé.

³ Poslal jsem tedy tyto bratry, aby snad naše chloubka vámi nebyla v tomto ohledu zmařena, [ale] abyste, jak jsem řekl, byli připraveni.

⁴ Abychom snad my (neřku-li vy!) nebyli zahanbeni v jistotě této chlouby, kdyby se mnou přišli Makedonci a našli vás nepřipravené.

⁵ Proto jsem považoval za potřebné požádat tyto bratry, aby k vám šli napřed a připravili toto vaše předem slíbené požehnání, aby bylo takto připraveno jako požehnání a ne jako lakomství.

⁶ [Říkám] však toto: Kdo skoupě rozsívá, bude skoupě i sklízet, ale kdo rozsívá požehnaně, bude také sklízet požehnaně.

⁷ Každý [ať dává] tak, jak si předsevzal v srdci, ne se zámutkem nebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.

⁸ Bůh je schopen rozhojnit k vám veškerou milost, abyste vždycky ve všem měli veškerý dostatek a byli hojní ke každému dobrému skutku,

⁹ jak je napsáno: “Rozsypal a dal nuzným, jeho spravedlnost zůstává na věky.”

¹⁰ Ať tedy ten, který dává semeno rozsívajícímu a chléb za pokrm, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti,

¹¹ abyste byli ve všem obohacováni k veškeré štědrosti, která skrze nás působí vděčnost Bohu.

¹² Vždyť zprostředkování této oběti nejen doplňuje to, čeho se nedostává svatým, ale také se rozhojňuje skrze vděčnost mnoha [lidí] Bohu.

¹³ Protože se tato služba osvědčuje, oslavují Boha za vaši jednomyslnou poddanost Kristovu evangeliu a [za vaše] štědré sdílení s nimi a se všemi [lidmi].

¹⁴ Oni se za vás modlí a touží po vás pro tu nesmírnou Boží milost při vás.

¹⁵ Díky Bohu za jeho nepopsatelný dar!

10

¹ Já sám, Pavel, vás napomínám skrze krotkost a vlídnost Kristovu, [já,] který když jsem přítomen, jsem mezi vámi ponížený, ale když jsem nepřítomen, jsem k vám smělý.

² Prosím [vás] však, abych se nemusel, až budu přítomen, osmělit tou důvěrností, [se] kterou zamýšlím být odvážný proti některým, kteří si myslí, že chodíme podle těla.

³ Ačkoliv totiž chodíme v těle, nebojujeme podle těla.

⁴ Zbraně našeho boje totiž nejsou tělesné, ale [jsou] v Bohu mocné k boření pevností:

⁵ Boříme výmysly a každou povýšenost, která se pozdvihuje proti poznání Boha; uvádíme každou myšlenku do zajetí, aby byla poslušna Krista,

⁶ a jsme připraveni potrestat každou neposlušnost, až se naplní vaše poslušnost.

⁷ Díváte se [jen] na to, co [je] před očima? Je-li někdo o sobě přesvědčen, že je Kristův, ať si sám znovu promyslí to, že jako [je] on Kristův, tak [jsme] Kristovi i my.

⁸ I kdybych se totiž tou naší mocí (kterou nám Pán dal k budování a ne k vašemu boření) chlubil [ještě] více, nebudu zahanben -

⁹ [ale] aby se snad nezdálo, že vás chci zatrašovat dopisy.

¹⁰ Neboť [mé] dopisy [jsou] prý závažné a mocné, ale tělesná přítomnost [je] slabá a řeč nestojí za nic.

¹¹ Ať tedy takový [člověk] pomyslí na to, že jací jsme ve slově skrze dopisy, když jsme vzdáleni, takoví [budeme] i ve skutku, až budeme přítomni.

¹² [My] se totiž neodvažujeme započítat ani se přirovnat k těm, kteří doporučují sami sebe. Oni se měří sami sebou a sami se sebou se srovnávají, ale [ničemu] nerozumí.

¹³ My se však nebudeme chlubit donekonečna, ale podle rozměrů působiště, [totiž] míry, kterou nám Bůh vyměřil, abychom dosáhli také až k vám.

¹⁴ Nerozpínáme se totiž nad [míru] (jako kdybychom k vám nedosahovali), neboť jsme v Kristově

evangelium dospěli až k vám.

¹⁵ Nechlubíme se donekonečna pracemi druhých, ale máme naději, [že] když vaše víra poroste, rozšíříme se velice mezi vámi po [celém] našem působišti,

¹⁶ abychom kázali evangelium [ještě] tam za vámi, abychom se nechlubili v cizím působišti tím, co je [už] hotové.

¹⁷ Ale: “Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu.”

¹⁸ Vždyť osvědčený není ten, kdo doporučuje sám sebe, ale [ten,] koho doporučuje Pán.

11

¹ Kéž byste při mně snesli maličko nerozumnosti - ale i [tak] mě snášejte.

² Žárlím na vás Boží žárlivostí, neboť jsem vás zasnoubil jednomu muži, abych [vás] jako neposkvrněnou pannu představil Kristu.

³ Avšak bojím se, aby tak, jako ten had svou vychytralostí oklamal Evu, nebyly [i] vaše myslí svedeny od prostoty, která je v Kristu.

⁴ Když totiž někdo přichází a káže jiného Ježíše, než kterého jsme kázali, anebo [když] dostáváte jiného ducha, než kterého jste dostali, nebo jiné evangelium než to, které jste přijali, snášíte [to] dobře.

⁵ Mám ovšem za to, že nejsem o nic horší než ti veleapoštolové.

⁶ A jsem-li prostý v řeči, rozhodně ne v poznání. Ale ve všem a všemožně jsme k vám byli zjevní.

⁷ Spáchal jsem snad hřích, když jsem se sám ponižoval, abyste vy byli povýšeni, protože jsem vám kázal Boží evangelium zadarmo?

⁸ Jiné církve jsem okrádal, když jsem [od nich] bral žold, abych mohl sloužit vám.

⁹ A když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nebyl jsem nikomu na obtíž, neboť to, co se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. A [tak] jsem se všemožně střežil a budu střežit, abych vás neobtěžoval.

¹⁰ Jakože je pravda Kristova ve mně, tato chlouba mi nebude v achájských krajích zmařena.

¹¹ Proč [to dělám]? Protože vás nemiluji? Bůh [to] ví.

¹² Avšak to, co dělám, budu dělat i [nadále], abych vzal příležitost těm, kteří chtějí [najít] příležitost, aby mohli být v tom, čím se chlubí, shledání podobnými nám.

¹³ Takoví [lidé jsou] falešní apoštolové, lstiví dělníci, vydávající se za apoštoly Kristovy.

¹⁴ A není divu, vždyť sám Satan se vydává za anděla světla.

¹⁵ Proto není [nic] zvláštního, jestliže se také jeho služebníci vydávají za služebníky spravedlnosti. Jejich konec bude podle jejich skutků.

¹⁶ Znovu říkám, aby mě nikdo neměl za nemoudrého. Jinak mě přijměte aspoň jako nemoudrého, abych se i já trochu pochlubil.

¹⁷ To, co říkám, neříkám podle Pána, ale jakoby v nerozumu, v této jistotě chlouby.

¹⁸ Když se mnozí chlubí podle těla, pochlubím se i já.

¹⁹ Rádi totiž snášíte nemoudré, i když jste moudří.

²⁰ Vždyť snášíte [i to], když vás někdo zotročuje, když [vás] někdo vyjídá, když někdo bere, když se

někdo pozdvihuje, když vás někdo bije do tváře!

²¹ Říkám [to] ke [své] hanbě, jako bychom byli slabí. Avšak v čemkoli si kdo troufá (mluvím nemoudře), troufám si i já.

²² Jsou [to] Hebrejové? Já také! Jsou Izraelité? Já také! Jsou símě Abrahamovo? Já také!

²³ Jsou Kristovi služebníci? (Mluvím jako hlupák:) Já více! Hojněji v pracích, v nesčetných ranách, hojněji ve vězeních, často v nebezpečí smrti.

²⁴ Od Židů jsem pětkrát dostal čtyřicet [ran] bez jedné.

²⁵ Třikrát jsem byl zbit holemi, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal, strávil jsem noc a den v moři.

²⁶ Často na cestách, v nebezpečích na řekách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od [vlastního] národa, v nebezpečích od pohanů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích na poušti, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratry;

²⁷ v námaze a únavě, často v bděních, o hladu a žízni, často v postech, v chladu a nahotě.

²⁸ Kromě těch vnějších věcí [je tu ještě] to, co proti mně povstává každý den: péče o všechny sbory.

²⁹ Kdo slábne, abych [já] neslábl? Kdo se pohoršuje, aby mě [to] nepálilo?

³⁰ Musím-li se chlubit, budu se chlubit svými slabostmi.

³¹ Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, jenž je požehnaný navěky, ví, že nelžu.

³² V Damašku hlídal místodržitel krále Aréty město

Damašských, neboť mě chtěl zajmout.

³³ Byl jsem však spuštěn v koši oknem v hradbě a [tak] jsem unikl z jeho rukou.

12

¹ Jistě pro mě není užitečné, abych se chlubil; přistoupím však k viděním a zjevením [od] Pána:

² Zním člověka v Kristu, který byl před čtrnácti lety vytržen až do třetího nebe - nevím, zda v těle, nevím, zda mimo tělo, Bůh [to] ví.

³ A znám takového člověka (zda [to bylo] v těle nebo mimo tělo, nevím, Bůh [to] ví),

⁴ který byl vytržen do ráje a uslyšel nepopsatelná slova, která člověku nepřísluší mluvit.

⁵ Takovým se tedy budu chlubit, ale sebou samým se chlubit nebudu, jedině [snad] svými slabostmi.

⁶ Kdybych se totiž chtěl pochlubit, nebudu nemoudrý, řeknu pravdu; zdržuji se však, aby si snad někdo o mně nemyslel více, než při mně vidí nebo ode mne slyší.

⁷ A abych se nesmírností těch zjevení nadmíru nepovyšoval, byl mi [jako] trn do těla dán Satanův anděl, aby mě bil, abych se nepovyšoval nadmíru.

⁸ Třikrát jsem kvůli tomu prosil Pána, aby [to] ode mne odešlo,

⁹ ale řekl mi: “Moje milost ti stačí; vždyť má moc se dovršuje ve slabosti.” Nejraději se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočívala Kristova moc.

¹⁰ Proto mám zalíbení ve slabostech, v příkořích, v nedostatcích, pronásledováních a v úzkostech pro Krista. Vždyť když jsem slabý, tehdy jsem silný.

11 Stal jsem se nemoudrým, když se chlubím, [ale] vyjste mě [k tomu] donutili. Já jsem přece měl být chválen vámi - vždyť jsem nebyl o nic horší než ti veleapoštolové, i když nejsem nic.

12 Znamení apoštola byla mezi vámi vykonána ve vsí vytrvalosti, ve znameních, divech i zázracích.

13 Vždyť v čem jste byli ukráceni oproti ostatním církvím kromě [toho], že jsem vám já sám nebyl na obtíž? Odpusťte mi toto bezpráví!

14 Hle, jsem připraven přijít k vám potřetí a nebudu vám na obtíž. Nehledám totiž to, co je vaše, ale vás. Děti přece nemají strádat pro rodiče, ale rodiče pro děti.

15 Já tedy milerád zaplatím náklady; i sám sebe vynaložím za vaše duše, i když [čím] více vás miluji, [tím] méně jsem milován.

16 Ať je to však [jakkoliv], nebyl jsem vám přítěží. [Prý] jsem ale chytrý a dostal jsem vás lstí!

17 Oklamal jsem vás snad skrze někoho z těch, které jsem k vám poslal?

18 Požádal jsem Tita a poslal jsem s ním toho bratra. Oklamal vás snad Titus? Nechodili jsme ve stejném duchu? Nešli jsme stejnými šlépějemi?

19 Znovu si myslíte, že se před vámi obhajujeme? Mluvíme před Boží tváří v Kristu, a to všechno, milování, kvůli vašemu vybudování.

20 Bojím se totiž, abych vás, až přijdu, neshledal jinými, než bych si přál, a [abych] já nebyl vámi shledán jiný než byste si přáli: aby snad nebyly sváry, závidění, hněvání, soupeření, pomluvy, šeptání, nadutosti a nepokoje;

21 aby mě snad, až znovu přijdu, můj Bůh mezi

vámi neponížil, [takže] bych truchlil nad mnohými, kteří předtím padli do hříchu a nečinili pokání z nečistoty, smilstva a [z] nestydatosti, kterou napáchali.

13

¹ Toto [je] potřetí, [co] k vám přicházím. “V ústech dvou nebo tří svědků obstojí každé slovo.”

² Již jsem [to] řekl a předpovídám [znovu], jako když jsem byl přítomen podruhé, [tak] i nyní, když jsem nepřítomen, píši těm, kteří předtím padli do hříchu, i všem ostatním, že až znovu přijdu, nebudu [nikoho] šetřit.

³ Jelikož hledáte důkaz, že ve mně mluví Kristus (který vůči vám není slabý, ale je ve vás mocný,

⁴ neboť ačkoliv byl ukřižován ze slabosti, žije z Boží moci; vždyť i my jsme v něm slabí, ale budeme s ním žít z Boží moci vůči vám),

⁵ zkoušejte sami sebe, zda jste ve víře, sami sebe prověřujte. Neznáte snad sami sebe, že je ve vás Ježíš Kristus? (Pokud ovšem nejste zavrženi.)

⁶ Doufám, že poznáte, že my nejsme zavrženi.

⁷ Modlím se k Bohu, abyste nedělali nic zlého - ne [proto,] abychom se my ukázali [jako] osvědčení, ale abyste vy dělali to, co je dobré, a my [abychom] byli jako zavržení.

⁸ Nezmůžeme přece nic proti pravdě, ale [jen] pro pravdu.

⁹ Radujeme se, když my jsme slabí, ale vy silní; a modlíme se také za to, abyste [přišli k] dokonalosti.

¹⁰ Tyto věci píši během své nepřítomnosti proto, abych až budu přítomen, nemusel jednat přísně

podle té moci, kterou mi Pán dal k budování a ne k boření.

¹¹ Závěrem, bratři, buďte zdraví. Spějte k dokonalosti, povzbuzujte se, mějte jednu mysl, žijte v pokoji a Bůh lásky a pokoje bude s vámi.

¹² Pozdravte se navzájem svatým polibkem. Pozdravují vás všichni svatí.

¹³ Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Ducha Svatého s vámi všemi. Amen.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa